

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa A. sp. z o.o. w B.
przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
z udziałem zainteresowanej MPO sp. z o.o. w B.
o zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 23 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w
(...)
z dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 czerwca 2016 r., VI ACa (...) Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 19 lutego 2015 r., XVII AmA (...), uchylający decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes Urzędu) z 31 grudnia 2012 r., RLU nr (...), w ten sposób, że oddalił odwołania Przedsiębiorstwa „A.” Sp. z o.o. w B. (A.) oraz MPO Sp. z o.o. w B. (MPO) i obciążył oba przedsiębiorstwa kosztami postępowania za pierwszą i drugą instancję, nakazując także pobranie od nich nieuiszczonej opłaty od apelacji.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł powód - A., zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które powód sprowadza do pytania: czy zawarcie umowy konsorcjum, której celem jest wspólne złożenie jednej oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego może stanowić wskazane w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm., dalej jako uokik) porozumienie ograniczające konkurencję?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda Prezes Urzędu wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Z utrwalonego i wielokrotnie powoływanego, także w sprawach z zakresu ochrony konkurencji, orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że w razie powołania tej przesłanki przedsądu, jaką jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, obowiązkiem skarżącego jest wywiedzenie i uzasadnienie występującego w sprawie problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. Sformułowane zagadnienie powinno zatem odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, a którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przyczyni się do rozwoju jurysprudencki i prawa pozytywnego lub też będzie miało znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw w przyszłości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2015 r., III SK 5/15, LEX nr 1747850).

Zagadnienie prawne sformułowane przez powoda jest niekompatybilne ze sporządzonym dla tego zagadnienia uzasadnieniem. Samo bowiem zagadnienie odnosi się do sytuacji abstrakcyjnej, zaś jego uzasadnienie zmierza do wykazania, że w sytuacji faktycznej, która miała miejsce w tej konkretnej sprawie nie doszło do naruszenia reguł konkurencji. Nie można zatem przyjąć, iż przesłanka przedsądu została spełniona. Co więcej, Sąd Najwyższy w zupełności podziela stanowisko

przyjęte przez Sąd Apelacyjny i wyjątkowo obszernie uargumentowane, że w okolicznościach faktycznych sprawy doszło do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję.

Odnosząc się natomiast do podniesionej we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., Sąd Najwyższy stwierdza, że skarżący nieprawidłowo powołuje ten przepis w kontekście występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. stanowi bowiem oddzielną przesłankę przedsądu niż wymienione w pkt 1 tego przepisu występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

r.g.